

سرووتەکانی عەشق لەپاسەى ئیوارانى پایزدا

دەوێن

پێم بیژە هاوێی (غەمبار) لە کام دلۆبیەى بارانەو
وینەى گەلا رەنگاوارەنگەکانى شارت نیشاندم
لە سێبەرى کام مالى شیعەرەو، ئاهىكى هەناسەت بنوسمەو.
دلگەرمانە نامەیهكت بۆ بنێرم فروو بێت
لە بۆنى گولە بەیبوون
تۆى بێت، لە مەرحەبای گەرم و گوپى (شىخ ئەنوەر)
لە هەوالپرسینی (چێوار و ماجیدی حەمە جوان)
ئەز فێگافى، یاداشتى ئەو گەلایانە دەنوسمەو
كە سال بەو عەيامى، باى وەشت هێنایە ماله كەمەو

بايەك ، ھەر خۆم دەزانم چۆن ھەلى كىردو
 گىژەلۆكەى تەمەن پىرى كىردن
 بايەك ، بۆنى كىلۆكەى (ئەحمەدى كۆر) ى لى دەھات
 بەدەم ھەنسك و گىيانى گەلۆكەنەو
 فرمىسكەكانى (فەرھاد موھەمەد) م سىرى
 كە بۆ كەمانچەكەى دلۆپ دلۆپ ھەلى رىشتن
 لە نىو ھەوىكى (ئەلۆھىسى) دا
 دەنگى دەفەكانى (غەمگىن فەرھج) وە ئاگى ھىنامەو
 كە لە ھەوىكى دل و سىگ كوتانا
 مانگ و ئەستىرەكانى لە ئاسمانەو ھاوردە خوارەو
 ئاوازيكى ناى ، ناو باخچەى (سەرا) وە
 سىرووتەكانى (غەمە) داستانىكى غەمىن ، بە من نانسىنەو
 ئەى خودايە ئەم ھەمكە ئازارە چۆن بلاوئىنەو
 پىم بللى چۆن
 مەگەر پىكى شەرابى (وداى) فرىام كەوئىت و
 ھەرچى خەونى منالىم ھەيە بىگىرپىتەو
 خۆزگەم بەو شەوانەى ، لەگەل (ھەمە كەساس و باوكى چىرا) دا
 لە ژىر رووناكى پىكەكانمانا ، قا قا پىدەكەنىن
 بە سىروشت و بە ژيانى (گولە تەختەكان)
 بەو پىاوانەى ھالى نەبوون ، لە نەغەى دار بەرووكان
 بەو دلانەى ووشەى (ك) يان تىا سەوز نەبوو
 ئاى خودايە چەند خاس و شىرىن بوو
 دەنگى پىالە و لەزەتى چاىپەكانى (عومەرى مىرزا شەرىف)
 بۆنى شىعرى (گۆران و كامەران موكرى) لىدەھات
 ئىمە ئەو كاتە بىخەبەر بووین ، لە غەرىبى لە دابىران
 بى خەبەر بووین ، لە نزاكانى (مەھوى)
 لە سىبەرى سەيوانىستان و لە جوانى گىردەكەى (يارە)
 فىلمان لە (زەروان) كىرد و خۆمان لى دىزىيەو
 مزگەوتەكانمان سنوور رىژكرد ، بۆ تەقواكانى (مەولانە خالىد)
 ھەرچى ئاواز و مەقامەكانى (پەشۆل) ھەبوو گمان كىرد
 ئاى چەند ھۆشەنەيارىن (لالە) گىيان
 تىفمان كىردە كاسەكەى (ئەھەى كىرئو)
 وامانزانى تۆرە دەبىت
 چەمكى كاواكەى (مەلا قانع) مان گىرت
 تا سەرو چكىلتى شىعرمان باتى
 وەلى ھىندە نەزان بووین

میژره که یمان فراند و ته سبیحه که یمان په وانه وه
 چیمان لیتهات خودایه ، وده دست تونواو تونوی جه نکه وه
 وده دست سرو وده کانی شه په وه
 دهنکی ته قه ی شه پی براکان ، منالانی برسی کر و بیده نگ کرد
 بیتشکه ی ساویان هه لگتپرایه وه
 مالی شیعریان سوتان و ، دوکلی بارووتیان به ردايه کتیبخانه ی شاره وه
 نالای په نگ ئه رخه وانی ، سهر گلکوکانیان هه لکپوزان!
 وه کو لاشه ی سهر پراوی شانۆکه ی (که ریم عوسمان) هه موومان
 بی جامانه نین بی فه قیانه نین
 جاریک نه بوو ، به دلّه وه ماچی هاو پتیانه ی (دیلان) بکه یین
 دهستی گهرم ، ته وقه ی گهرم ، بنیینه دهستی (قایه ر دیلان) وه
 چه کوش به دهسته کانی سیاست ، هه موو روژی
 بزماریکی ژه نگاوی به عه قلی خیلّه وه
 له سهر تابووتی شه هیدئ دانه کووتن
 جوانی له ناخی مرؤفه کانا ئه کوژن
 کی دیویه تی دهست و په نجه ی هه تاو کوژه کان
 جوانیه ک به عه شق ببه خشن!
 ئای وه تنه چ له زه تیکی تاله ئه م ژینه
 ئیمه هه موومان درؤمان کرد درؤ
 ته نیا مانگ نه بیئت ، له دوا ی ئاوا بوونی
 روژه وه هه لتهات ، بو ئاوا کردنه وه ی شه قامه کانی تانیایی
 ئه وه شه قامانه ی ، وینه کانی (چرو و هیمن) یان له پووخساری
 کوژانه کانی شارا کیشا ، تا ههرچی چیرؤکی عه شقی ئه وان هه یه
 له گهردنی دره خته سوتا وه کانا هه لبواسی
 که به دهم سوتانی هه ناسه یه که وه
 هه موو گوله کانی باخی (هیمن) یان هه لوه ران و
 هه سره تیکیان له شوین هه نگاوه کانا چاند
 له وه هه لوه منی عاشق
 منی (نال) چه ماومه ته وه به سهر
 خامه که ی (وه فایی) داو دمه ویت
 تیر تیر بونی شیعر و دهست و په نجه ی
 عاشقانه ی (تری) بکه م!
 هاو پیم (ئه کره م عه لی) له بیرته
 په وه عه گالیک ی سوور به مشتت بیسمیلاوه
 په نکه کانی شاریان توران و
 چاوه کانی (ئاکو) یان سور هه لگه پان؟

له بېرته ټو به يانی په
 رهش بوو به سوور و شين بوو به سوور و
 همومومان به پرنګی ټو فریشته ټاښتاییه
 پرنګمان سوور بوو ، سپی بوو ، سهوز بوو
 وای لهم پرنګه په رچه مییه چند دلگیره
 هر ده لئی پرنګی (مه م و زینه)
 له ناو فرمیسه کانی (خانی) دا!
 وای چیت پی بیژم و هتن
 که ټو خوت جوانیت بکوژیت
 ئیدی چون باسی جوانیت بکه م
 ټو هتا له حه یوه تا پیت یژم
 جوانیت له شاعر و له پایزندایه
 پایزت له جوانی گه لاکانتدایه
 جوانیت له ناخی مروقه پاکزه کانتدایه
 گهر جوانی ټاو نه بوایه ټه ی خاک
 ئیمه رووبارمان نه دهناسی
 گهر پاکژی (عه نبر خاتون) نه بوایه
 ئیمه (مه وله وی) مان نه دهناسی
 گهر (نالی) نه بوایه گول و (حه بیبه) مان نه دهناسی
 ههنگ هموو جارئ به عه شقه وه ماچی جوانی گول ناکات
 وه لئ گول همیشه چاوه پروانی ماچی ههنگ و دلوی په ی بارانه
 له سه ماو پییاسه ی ئیوارانی په مه یی دا!

(ټم دیرانه پیشکهش بیت ، به هموو ټو هاورپیانه ی ، که ناویان له م شاعردها
 هاتوه)